

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ : ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ : ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους υπουργούς

- Περιβάλλοντος
- Ανάπτυξης

ΠΑΒ	2165
16 ΔΕΚ. 2010	

Θέμα: « Οικόπεδα εκτός σχεδίου πόλεως»

Σχετικά με την επιστολή του Δημογιάννη Γιάννη, που αφορά τη νομοθετική παρέμβαση της κ. Μπιρμπίλη για τα οικόπεδα που βρίσκονται εκτός σχεδίου πόλεως που έχουν μετατραπεί σε αγροτεμάχια και αναφέρεται στο προσωπικό του πρόβλημα.

Αρ. Πρωτ

Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Αξιότιμε κ.Νικολόπουλε

Μετά από τηλεφωνική συνομιλία με την ιδιαιτέρα σας κ. Σώρου Μάχη, επανέρχομαι σε ένα πρόβλημα που βασανίζει χιλιάδες συμπολίτες μας · Πατρινούς, Αχαιούς καθώς και αναρίθμητους άλλους στην ευρύτερη περιφέρεια της χώρας !

Εξαιτίας μίας πρωτοφανούς νομοθετικής παρέμβασης της κ. Μπιρμπίλη, δικαιούνται πλέον να κτίσουν στο οικόπεδό τους , αποκλειστικά και μόνον όσοι πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις :

A) αυτοί που το οικόπεδό τους είναι άρτιο, οικοδομήσιμο και βλέπει σε κεντρικό δρόμο ο οποίος βρίσκεται εντός σχεδίου πόλης.

B) αυτοί που το οικόπεδο έχει πρόσοψη σε δρόμο ο οποίος είχε χαραχτεί πριν από το 1986.

Σε κάθε άλλη περίπτωση, κανείς άλλος δεν έχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει με τον οποιοδήποτε τρόπο την περιουσία του, ακόμη και αν το οικόπεδό του είναι εντός σχεδίου πόλεως και θεωρείται άρτιο. Άρα, με δύο λόγια, από όσους ανήκουν στο σχέδιο πόλης, χτίζουν όσοι έχουν πρόσοψη σε συγκεκριμένους δρόμους (βλ. Α, Β).

Εκ των πραγμάτων, λοιπόν, ο συγκεκριμένος διαχωρισμός είναι από τη φύση του αντισυνταγματικός, γιατί οδηγεί σε αποκλεισμό και πλήρη απαξίωση τους περισσότερους οικοπεδούχους που βρίσκονται εκτός σχεδίου πόλης.

Αυτό πρακτικά σημαίνει :

- Αγοράσαμε οικόπεδα τα οποία ήταν εντός σχεδίου πόλης και μπορούσαμε, βάσει του προηγούμενου καθεστώτος, να χτίσουμε π.χ. στην επιφάνεια ενός στρέμματος, μέχρι 400 τ.μ (αρκεί το χτήμα να είχε πρόσοψη σε δρόμο που ήταν εντός σχεδίου πόλεως και είχε παραχωρηθεί σε κοινή χρήση).
- Πληρώσαμε φόρους για τις αντικειμενικές αξίες και τις συμβολαιογραφικές πράξεις, οι οποίες αφορούσαν περιουσίες με μεγάλη οικονομική αξία.
- Πληρώσαμε φόρους, προκειμένου να χαραχθούν δρόμοι και να αξιοποιηθούν οικιστικά τα οικόπεδα μας, ενώ στη συνέχεια περιμέναμε (δέκα περίπου χρόνια), έως ότου οι δρόμοι ασφαλτοστρωθούν.
- Ταλαιπωρηθήκαμε από την γραφειοκρατία και αναπόφευκτα πληρώσαμε φόρους, προκειμένου να περάσουν όλα τα δίκτυα παροχών από τις περιουσίες μας. (Δ.Ε.Η, Ο.Τ.Ε, Ε.Υ.Δ.Α.Π κ.τ.λ)

Μετά όμως από τον επαίσχυντο νόμο της κ. Μπιρμπίλη, όλες αυτές οι περιουσίες, μετατράπηκαν σε αγροτεμάχια, επειδή επί του παρόντος ούτε μπορούμε να τα πουλήσουμε, ούτε να τα οικοδομήσουμε !!!

Και εδώ προκύπτουν οι εξής παρενέργειες :

- Οικόπεδα εντός σχεδίου πόλης, με εμπορική αξία 100.000 – 140000 ευρώ, μετατράπηκαν εξαιτίας ενός νομοθετικού πυροτεχνήματος σε «πατσαβούρες».
- Άνθρωποι που αγόρασαν οικόπεδα εξαιρετικής οικονομικής αξίας και επιπλέον πλήρωσαν τους ανάλογους φόρους, βρέθηκαν εν μία νυχτί, πάμπτωχοι.
- Παράλληλα, ας μην παραβλέψουμε πως όλοι αυτοί οι χιλιάδες πολίτες αδυνατούν πλέον να χτίσουν ή να πουλήσουν τα οικόπεδα αυτά, οπότε, παρά την θέλησή τους, βρίσκονται όμηροι της ανέχειας, της αβεβαιότητας, της απελπισίας. Αρκεί και μόνο να αναλογιστούμε τις ανεπίτρεπτες ανισότητες που προκύπτουν στον ίδιο χώρο, στην ίδια γειτονιά, ανάμεσα σε οικόπεδα που συνορεύουν.

Για παράδειγμα, ένας γείτονας πρόλαβε και έκτισε, πριν τη συγκεκριμένη διάταξη, χωρίς το παραμικρό εμπόδιο. Άλλοι δύο γείτονες μπορούν υπό τις παρούσες συνθήκες να χτίσουν, ο καθένας από 400 τ.μ στο στρέμμα του (για καλή τους τύχη, τα κτήματα τους έχουν πρόσοψη στον κεντρικό δρόμο)... Και την ίδια ακριβώς στιγμή, άλλοι 5 γείτονες (που τα οικόπεδά μας είναι εντός σχεδίου πόλης και βλέπουν σε μία ασφαλτοστρωμένη πάροδο), έχουμε πλέον μείνει έρμαιο της κ. Μπιρμπίλη, ανίκανοι να πουλήσουμε ή να χτίσουμε στην περιουσία μας.

Τα επακόλουθα που προέκυψαν πανελλαδικώς, μετά το συγκεκριμένο νομοθέτημα έχουν προκαλέσει ένα ανεπανάληπτο «μπάχαλο»:

- Στους καιρούς μίας απερίγραπτης οικονομικής κρίσης, όλα τα τεχνικά επιμελητήρια έχουν υποβάλει διαβήματα και έντονες διαμαρτυρίες, χωρίς την παραμικρή προοπτική διευθέτησης του προβλήματος.

- Πολιτικοί μηχανικοί, αρχιτέκτονες, οικοδόμοι, συμβολαιογράφοι έχουν πληγεί ανεπανόρθωτα και παράλληλα ο κλάδος της οικοδομής έχει υποστεί αδικαιολόγητη καθίζηση, εφόσον η ανεργία συντηρείται και διογκώνεται εξαιτίας της επικίνδυνης ανεπάρκειας μίας υπουργού.

Αξίζει πάντως να επισημανθεί και το εξής εξωφρενικό. Το κράτος, έχοντας επιβάλλει το συγκεκριμένο νομοθέτημα, χάνει πολύτιμους πόρους από όλους τους σχετικούς φόρους, εφόσον ακόμη και αυτοί που θα έχτιζαν στα οικόπεδά τους, παραμένουν άπραγοι. Επίσης, το ίδιο ανείσπρακτα παραμένουν τα έσοδα από αγοραπωλησίες οικοπέδων και μάλιστα σε περιοχές εντός σχεδίου πόλης, με υψηλά τιμήματα και ανάλογες αντικειμενικές αξίες.

Εκτός, βέβαια, από όλα αυτά τα τραγελαφικά, έχει προκύψει – όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό - μία ανεπανάληπτη, τραγική και άδικη κοινωνική αναταραχή.

Αξιότιμε κ. Νικολόπουλε

Είμαι 41 χρονών πολίτης και έχω υπηρετήσει σαν φιλόλογος και εκπαιδευτικός την πατρίδα και την τοπική κοινωνία. Εξάλλου, όσοι εμπλέκονται στο χώρο των γραμμάτων και του πολιτισμού – και όχι στα παρασιτικά κυκλώματα της πολιτικής – γνωρίζουν τη μακρόχρονη και ουσιαστική μου παρουσία :

Μέσα από τακτικές δημοσιεύσεις στον τοπικό τύπο (Γνώμη, Ημέρα). Μέσα από ραδιοφωνικές παραγωγές στον Σκάι Πάτρας. Μέσα από παρουσιάσεις εκλεκτών βιβλίων (π.χ «Ιμαρέτ», βραβείο αναγνωστών 2009). Μέσα από τη συμμετοχή μου στην Πολιτιστική (επιμελήθηκα με απόλυτη επιτυχία τον κατάλογο της έκθεσης L.da Vinci). Μα πάνω απ' όλα. Μέσα από την ανθρωπιστική μου επαφή με εκατοντάδες μαθητές, κατά τη διάρκεια της 20χρονης επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας.

Αυτή τη στιγμή όμως βρίσκομαι ενώπιον ενός απερίγραπτου οικονομικού και υπαρξιακού αδιεξόδου.

Εδώ και 20 χρόνια πάσχω από σκλήρυνση κατά πλάκας, με πορεία φθίνουσα, αντιμετωπίζοντας μύριες όσες αντιξοότητες. Επιπροσθέτως ο 78χρονος πατέρας μου, αφού υποβλήθηκε προ διετίας σε επέμβαση ανευρύσματος κοιλιακής αορτής, χρειάζεται τώρα να εγχειριστεί εκ νέου, εξαιτίας πολυπόδων (ελπίζω όχι κακοήθων) στο έντερο.

Κατόπιν τούτων, ευλόγως διερωτώμαι και μάλιστα την παραμονή της εθνικής επετείου.

Αφού έχω σταματήσει πλέον να εργάζομαι, εξαιτίας της ανίατης πάθησής μου. Αφού η αναπηρική σύνταξη και το παραπληγικό μου επίδομα έχουν συρρικνωθεί, χάρη στην κοινωνική πολιτική του κ. Παπανδρέου. Αφού ακόμη και η πενιχρή σύνταξη του πατέρα μου (414 Ευρώ) έχει και αυτή περικοπεί. Αφού η περιουσία μας κατάντησε από οικόπεδο αξίας 100000 Ευρώ σε βοσκοτόπι, τότε τι άλλο περισεύει, προκειμένου να ανταποκριθούμε σε στοιχειώδεις ανάγκες επιβίωσης ;

Όταν απευθύνομαι σε έναν Αχαιό βουλευτή και του εκθέτω σαν πολίτης μία αδικία που έχει καταταλαιπωρήσει χιλιάδες συμπολίτες, δεν θεωρώ αξιοπρεπές να επισημάνω ότι η οικογένεια μου στήριξε το πολιτικό σας γραφείο (από επιλογή και εκ πεποιθήσεως)... και χωρίς καν να «έχει στηθεί στην ουρά», διεκδικώντας κάποια διευκόλυνση. Το καταγράφω για έναν λόγο και όχι προσβλέποντας σε κάποια άλλη σκοπιμότητα. Στα δικά μου τουλάχιστον μάτια, παρόμοια αλισβερίσια δεν ταιριάζουν σε πολίτες που ενεργούν σύμφωνα με όσα τους υπαγορεύει η δημοκρατική τους συνείδηση.

Εκτιμώντας το εκρηκτικό μέγεθος του προβλήματος και τη σοβαρότητα της πολιτικής αυθαιρεσίας εκ μέρους της υπουργού, εκτιμώ ότι θα ενεργήσετε, διεκδικώντας την επίλυσή του, για λογαριασμό χιλιάδων συμπολιτών.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση
Δημογιάννης Γιάννης, φιλόλογος
Μειλίχου 85
Κιν. 6985571096